

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

Erich Drazdansky 2004 m. balandžio 26 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

2004 m. birželio 10 d.

(Byla T-158/04)

Byloje T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno prieš Europos Parlamentą ⁽¹⁾

(2004/C 217/36)

(Pareigūnai — Pagalbiniai tarnautojai — Konferencijų vertėjai — Nuostatų dėl kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 74 straipsnis — Darbo sutarties pasibėgimas)

(Bylos kalba bus nustatyta remiantis Darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalimi. Ieškinys buvo pateiktas vokiečių kalba)

(2004/C 217/35)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. balandžio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Erich Drazdansky, gyvenančio Wiener Neustadt (Austrija), atstovaujamo advokato A. Leeb, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Byloje T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno, gyvenanti Berlyne (Vokietija), atstovaujama advokato G. Vandersanden, prieš Europos Parlamentą (atstovai: H. von Herten ir J. de Wachter), dėl prašymo panaikinti, pirma, sprendimą nebepriimti į darbą konferencijų vertėjų, sulaukusių 65 metų amžiaus, ir, antra, atlyginti patirtus nuostolius, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), susidedantis iš pirmininko R. Garcia- Valdecasas, teisėjų P. Lindh ir J. D. Cooke; sekretorius: vyriausiasis administratorius J. Palacio Gonzalez, 2004 m. birželio 10 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

The Koncentrate Manufacturing Company of Ireland, taip pat veikianči pavadiniu Seven-Up International, įsteigta Hamiltone (Bermudų salos), buvo kita proceso apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

1) Panaikinti 2000 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento sprendimą, apie kurį pareiškėjai pranešta 2001 m. vasario 10 d. ir 2001 m. liepos 19 d. Europos Parlamento sprendimą, kuriais atmetami pareiškėjos reikalavimai.

— pakeisti ginčijamą sprendimą atkuriant visas pareiškėjo teises;

— alternatyviai, panaikinti Tarnybos sprendimą, nurodant jai išnagrinėti paraišką iš naujo;

2) Atmesti likusią ieškinio dalį.

— bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

3) Priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas pateikė Tarnybai paraišką žodinio prekių ženklo „UUP’S“ registracijai 32 klasės prekėms (paraiškos Nr. 001 968 676). Žodinio Bendrijos ir Ispanijos prekių ženklo „UP“, naudojamo 30 ir 32 klasių prekėms, savininkė The Koncentrate Manufacturing Company of Ireland pareiškė protestą dėl šio ženklo registracijos.

⁽¹⁾ OL C 3, 2002 1 5.

2003 m. liepos 31 d. sprendimu, įteiktu telefaksu 2003 m. rugpjūčio 1 d., protestų skyrius patenkino protestą. 2003 m. spalio 1 d. laišku, kurį Tarnyba gavo 2003 m. spalio 7 d., pareiškėjas apskundė šį sprendimą. 2003 m. spalio 23 d. laišku protestų skyriaus sekretorius pranešė pareiškėjui, kad skundas buvo paduotas praleidus nustatytą terminą, ir pasiūlė jam pateikti savo pastabas šiuo klausimu. Po to pareiškėjas pateikė prašymą dėl restitutio in integrum.

2004 m. kovo 3 d. sprendimu antroji apeliacinė taryba atmetė šį pareiškėjo prašymą ir skundą.

Pareiškėjas teigia, kad skundas buvo pasirašytas jo atstovo paskutinę termino dieną ir padėtas tarp kito pašto, kuris turėjo būti siunčiamas telefaksu. Tačiau sumokėjus apeliacijos mokesį, už paštą atsakingas darbuotojas skundą klaidingai priskyre ne prie telefaksu, o prie registruotu paštu siunčiamų dokumentų.

Pareiškėjas teigia, kad ginčijamame sprendime Tarnyba neteisingai pritaikė restitutio in integrum reglamentuojančias 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo nuostatas. Teisingai pritaikius šias nuostatas, Tarnyba turėjo prieiti prie išvados, kad nagrinėjamoje byloje buvo įvykdytos restitutio in integrum sąlygos, kadangi nebuvo padaryta organizacinių klaidų, galinčių užkirsti kelią pareiškėjo teisių atkūrimui, ir pagal analogiją reikėjo taikyti 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių nuostatas dėl pavėluoto mokesčio sumokėjimo.

Pareiškėjo manymu, nagrinėjamoje byloje įvyko nedidelis neapdairumas, kuriam nebuvo įmanoma užkirsti kelio ekonominiu požiūriu protingomis organizacinėmis priemonėmis. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad kita apeliacinio proceso šalis nepatirs dėl to jokių nepatogumų.

Eugénio Branco Lda 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Bylos kalba: portugalų)

2004 m. balandžio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Eugénio Branco Lda, įsteigtos Lisabonoje, atstovaujamos advokato Bolota Belchior, nurodžiusio

adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėja Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. rugpjūčio 8 d. Europos Komisijos sprendimą dėl nepritarimo paraiškai dėl Europos socialinio fondo (ESF) likusio paramos sumos mokėjimo, tam tikrų pareiškėjos nurodytų išlaidų nepripažinimo ir, vadinasi, ESF paramos, skirtos Komisijos sprendimu pritartam mokymui, sumažinimo bei reikalavimo, kad pareiškėja grąžintų 39 899, 07 eurų sumą, kuri jai buvo suteikta kaip ESF skirtas avansas ir kaip Portugalijos valstybinė parama;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1986 m. birželio 29 d. pareiškėja pateikė Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) paraišką dėl ESF finansuojamo profesinio mokymo, kuris turėjo būti vykdomas 1987 gruodžio 31 – sausio 2 d. ir kuriam pritarė Komisija. Pareiškėja DAFSE pateikė paraišką dėl likučio mokėjimo, kurioje nurodytas pareiškėjai skirtas likutis. Įvertinęs pareiškėjos buhalterinę apskaitą ir pateisinamuosius dokumentus, taip pat ir dokumentus, susijusius su mokymais, DAFSE 1989 m. kovo 13 d. patvirtino likučio mokėjimo paraišką. Komisija taip pat pritarė likučio mokėjimo paraiškai. 2004 m. rugpjūčio 8 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

Pareiškėjos manymu, kadangi ji griežtai laikėsi įstatymų, reglamentų, direktyvų, kriterijų, nurodymų ir sąlygų, galiojusių sprendimo pritarti paraiškai dėl ESF paramos priėmimo metu ir, kad tuo būdu ji įgijo asmenines bei subjektyvias teises, ginčijamu sprendimu yra pažeidžiamas 1983 m. spalio 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2950/83 dėl Sprendimo Nr. 83/516/EEB susijusio su Europos socialinio fondo paskirtimi, taikymo. Todėl, ginčijamas sprendimas pažeidžia įgytas teises.

Šis sprendimas taip pat pažeidžia teisėtų lūkesčių ir teisinės apsaugos principus, nes sprendimas pritarti sąlygojo pareiškėjai teisės ir teisėto tikėjimosi, kad jeigu ji įvykdys mokymus pagal susitartas sąlygas, jai bus suteikta parama, atsiradimą. Pareiškėjos manymu, Komisija 1989 m. pradžioje būtų galėjusi priimti sprendimą, kurį ji priėmė dabar, dėl ko ji pažeidė teisėtų lūkesčių ir teisinės apsaugos principus.

Galiausiai, sprendimu sunkiai pažeidžiamas proporcingumo principas. Pareiškėja pateikė išlaidas tik, manydama, kad Komisija laikysis savo įsipareigojimų ir savo sprendimo dėl paramos.